

ВИСНОВОК

творчого керівника, кандидата мистецтвознавства,
доцента кафедри спеціального фортепіано
Харківського національного університету мистецтв імені
І.П. Котляревського

СЕДЮКА ІГОРЯ ОЛЕГОВИЧА

та наукової консультантки, докторки мистецтвознавства, професорки,
завідувачки кафедри інтерпретології та аналізу музики

ШАПОВАЛОВОЇ ЛЮДМИЛИ ВОЛОДИМИРІВНИ

на творчий мистецький проєкт

аспіранта кафедри спеціального фортепіано

Харківського національного університету мистецтв

імені І.П. Котляревського

ПОТОЦЬКОГО СТАНІСЛАВА ГЕННАДІЙОВИЧА

«Польський романтизм: від Шопена до Шимановського»

поданого до захисту на здобуття ступеня доктора мистецтва
за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво»

Творчий аспірант Станіслав Потоцький зарекомендував себе як свідомо творча особистість із чітко окресленим інтерпретаційним мисленням, розвиненою художньою інтуїцією та серйозною професійною мотивацією. У центрі його виконавської уваги перебуває смислове наповнення музичного тексту, художня переконливість і прагнення до пошуку власної інтерпретації.

Підхід піаніста до репертуару відзначається уважністю до стилю, структури та жанрових особливостей твору, виявляючи здатність до побудови виразної драматургії, цілісної інтонаційної логіки і, як наслідок, – концептуального прочитання авторського задуму. С. Потоцький як піаніст-інтерпретатор не просто «озвучує» авторський текст, а й веде із ним діалог – осмислює, переосмислює, втілює у звучанні складну систему взаємин між композитором, виконавцем і слухачем.

Слухач завжди відчуває в його грі внутрішній сенс, художнє напруження та живу емоційну енергію, що свідчить про тонку душевну організацію та здатність до глибокого естетичного переживання. Його виконавський стиль вирізняється багатством динамічних градацій, природним фразуванням, тембровим моделюванням та звуковим різноманіттям. У його інтерпретаціях відчувається активна внутрішня робота – пошук і постійне самовдосконалення.

Окремо варто відзначити рівень вимогливості до себе, оскільки здобувач не зупиняється на досягнутому, а прагне до глибини, справжності, чесності у звучанні. Він виявляє стійкий інтерес до широкого жанрово-стильового спектру фортепіанного репертуару, що свідчить про гнучкість, естетичну відкритість і різнобічну підготовку. Втім, ключовим вибором для поглибленого осягнення постала музика саме романтичної доби, оскільки в ній Станіслав у повній мірі розкриває риси своєї виконавської індивідуальності.

Три концерти відображають прагнення піаніста презентувати маловідомий пласт польської фортепіанної музики XIX – початку XX століть. Звісно, геній Ф. Шопена затьмарював інших талановитих композиторів до і після нього (і не лише у Польщі). Разом з тим, у наш час відмова від «шопеноцентризму» слугує

поштовхом для молодії генерації виконавців, яка заново відкриває для себе музику В. Желенського, Ю. Зарембського, Р. Статковського, Л. Ружицького, К. Шимановського. Завдячуючи «конкурентоспроможності», останні не залишаються забутими. Музикознавцям і слухачам творчість, яку пропагує С.Потоцький, надає підґрунтя для ціннісного осмислення обривів європейського романтизму у всіх його злетах та падіннях. Окрім творів для фортепіано соло, програму другого концерту Станіслав присвятив суто камерно-вокальній музиці, що сприяє формуванню цілісної картини польського національного романтизму.

Важливо, що як піаніст творчий здобувач С. Потоцький не тільки володіє суто технічними засобами, але й усвідомлює їх як інструменти смислового вираження, що дозволяє розглядати його творчі проекти і всю діяльність в цілому як свідоцтво таланту незаурядного музиканта з перспективою подальшого професійного зростання як у виконавській, так і в педагогічній діяльності.

Усі складові характеристики творчо-виконавської програми знайшли своє підтвердження і розвиток в тексті наукового обґрунтування. Складність розкриття теми полягала у відсутності наукових джерел у вітчизняному музикознавстві, присвячених саме цьому періоду європейського фортепіанного мистецтва. Тому автору довелося багато попрацювати над перекладами іноземних джерел. Крім того, осмислення маловідомих творів та власна оцінка виконавського прочитання потребували часу для відповідної ґрунтовної обробки матеріалів як художньої системи.

Таким чином, новизна отриманих результатів є безумовною і розкриває свої сенси в інтеграції історичного та виконавського мислення на оригінальному матеріалі в традиціях кафедри інтерпретології та аналізу музики та її наукового напрямку когнітивного музикознавства. Мета і завдання розкриті. Текст викладено академічною мовою.

У цілому творча позиція С. Потоцького як музиканта-інтерпретатора є сформованою, цілісною, послідовною і має всі ознаки зрілого художнього мислення. Вважаємо, що індивідуальний план здобувача виконано вповні і на високому творчому та теоретичному рівнях.

Творчий керівник
кандидат мистецтвознавства, доцент

Ігор СЕДЮК

Науковий консультант
докторка мистецтвознавства,
професорка, академік
Академії вищої школи України

Людмила ШАПОВАЛОВА

підпис <i>Людмила Ш.</i>
<i>М. Ш. Ш.</i>
ЗАСВІДЧУЮ
Нач. загального відділу ХНУМ
27.08.2016. Підпис <i>Л.</i>

